

surm võttab. Se oli Pitkasõrme Mad-
dise wiinne luggu!

Oh! et õppigo ommeti iggaüks sest
juttust wargusse eest enast hoidma ja
hirno tundma. Mis kasso temmast kül
ellades on? Ta wiinne luggu on ikka
hirmus. Ei warga peäle süüni armo hei-
ta, ja tõeste, wargus touseb wahhest il-
ma et Barras sedda mõtleb. Maddis
oli kawwal ja pettis kül, süski tuli kei-
temma wargusse tõ ja kombe, päwa ette.
Ja kas se kurri üllekohtune tõ maksab sed-
da hirmsa waewa ja nuhtlust ärra, mis
õigusse polest warga peäle paänakse?
Monne koppika eest ta wahhest warras-
tab, ja sadda piinjahopa ta saab, ja
nimmetamatta on temma häbbi ja teotus
kei-

leikide kohtlaste innimeste ees! Uga
ehk seisko wargus kül salloja, sago ta kül
innimeste kohts ees wariule pandud, är-
go tousko ellades — süski, mis kasso
sest üllekohtusest tõest? Et mõttelgo om-
meti Jumma peäle! — Kas woib sedda
rõmoga teha? Kas woib seäl hea süd-
dame-tunnistus olla, kus wargusse pat-
hinge koormab, ja allati silma ees war-
jab? Kas woib lotust tulles hea põlwe
kiinitada, ehk lapsel julgusega Jumma
ette astuda, kui teise omma, warga- ja
üllekohtusel wiisi weel so läes, ja sinna
sedda ei olle kätte ainnud, egga taggasi
maksnud? Tõest, ei wargal olle rahho,
egga rõmo süddames, ja saaks ta ehk
kül omma üllekohtu'e tõ ja kombe läbbi
rikkaks, süski se rikkus ei makja tal sug-
gu, ei sada tal head, egga rõmo, waid